

FELSŐKRISZTINA

1997. ADVENT

Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9., telefon: 156-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 7, 8 és este 6 órakor
Vasárnap reggel 8, 9, 11, 12, este 5 és 6 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken
délelőtt 9-12, délután 15-16 óráig

Feladataink Boldog Apor Vilmos püspök szobrának felavatása után

Egyházközségünknek immár Keresztelő Szent János mellett még egy - ha nem is hivatalos - védőszentje van: Boldog Apor Vilmos. 1992-ben lett először nálunk otthonra, amikor hosszú küzdelem után templomunk tere felvette a hőselektű püspöki nevét. S most, 1997. November 15-én, alig egy héttel azután, hogy II. János Pál pápa boldoggá avatta báró altorjai Apor Vilmost, országos jelentőségű eseménynek adhatott otthont egyházközségünk.

folytatás a 2. oldalon

Az 1997-es esztendő Jézus Urunk éve volt, a Szentatya szándéka szerint.

Az 1998-as év a Szentlélek éve. Elkötelezettebben kérjük a Szentlélek éltető erejét Egyházunk megújulásához.

Ebben az adventi időben így nem csak Jézus Urunk földi eljöveteleire emlékezünk, hanem a Szentlélek kiadására, megújító erejére is.

Hangosan imádkozzunk a világ felé: Jöjj Szentlélek Úristen!

Szentlélekvárásunk, a Szentlélek éve nem csak elméletet jelent. Nem elvont igazságok fontolgatását. Nem a Szentháromság nagy titkának tökéletes megértését. Nem filozófiai fogalmak alkalmazását a

Szentlélek adventje

megismerhetetlenre.

A Szentlélek éve minden római katolikus keresztény számára tevékenységet, megmutakozást jelent a pogány világ felé. Úgy, ahogy az apostolok Pünkösöd tüzével, erejével kiléptek a világ színe elé, az emberek közé, hirdelve Krisztus életét, halálát és feltámadását.

A Szentlélek éve nem csodavárást jelent. Isten nem mindent végez el helyettünk Egyházunkban. Egyházunkon, plébániai közösségünkön nem a csodák segítenek! A csoda nem kirázható, megrendelhető,

kikényszeríthető! Komoly, elkötelezett, kitartó munka kell, buzgó lelki élet, áldozatos, másokért való élet kell! Így meg van az esélyünk arra, hogy Egyházunk megújuljon, plébániai közösségünk élőbbé váljon!

A Szentlélek eljövetele, ünnepelt éve, a megtért keresztények sokaságát jelenti, akik igazi megtérésük után, amely igazi bűnbánatot jelent, eltelnek a Szentlélek adományával, jeleivel.

A Szentlélek éve hosszú időt ad arra, hogy megújuljunk belsőleg, erősebbé váljunk hitünkben, elkötelezettebbek, tanúságtevők legyünk embertársaink körében.

Márton atya

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 50Ft. Kérjük a kedves híveket, amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.

Országszerte immár nagyon sok egyházközségnek van saját újsága. Ezek hatékonyan kiveszik részüket a helyi közösség építésében, a keresztény közélet alakításában. Nekünk sem lehet más a célunk a Felsőkrisztina című lap elindításával.

Egy plébániai újság akkor jó, ha összetéveszthetetlenül arról a közösségről szól, amelyhez szólni kíván. Akkortöltibe jól hivatását, ha az aktív egyházközségi tagokat még aktívabbá teszi, és a tartózkodóbb híveket pedig be tudja vonni az egyházközség életébe.

Beköszöntő

Meggyőződésünk, hogy egy kincs van a kezünkben. Egy alvó, vagy legalábbis nem igazán élő, de nagy dolgokra hivatott közösség **t a g j a i v a g y u n k .** E közösségélesztgetése, építése a célunk, az információ, az egymás jobb megismerése révén. Ezzel egyrészt komoly segítséget nyújthatunk a plébánia papságának, másrészt saját környezetünk életminősége is javulhat, egy jól

szerkesztett, friss, helyi keresztény fórum segítségével.

Kérünk mindenkit, hogy érezze sajátjának a Felsőkrisztinát, amely a tervek szerint évente ötször jelenik meg. Kérjük, hogy gondolataival, hozzászólásaival, kérdéseivel segítse a lap folyamatos megjelenését és színvonalának emelkedését. Kérjük, hogy a plébánia múltjával kapcsolatos emlékeit, dokumentumait ossza meg velünk. Egyházközségünk jelenével, jövőjével kapcsolatos véleményét, ötleteit juttassa el a szerkesztőkhöz.

Feladataink Boldog Apor Vilmos püspök szobrának felavatása után

folytatás az 1. oldalról

Paskai László bíboros, Esztergom-budapesti érsek felavatta a téren az új magyar boldog első köztéri szobrát. Az ünnepi eseményen egyházközségünk énekkara, papsága és ministránsai házigazdaként működtek közre. Ünnepi beszédében kerületünk polgármestere és plébániánk híve, Udvardy-Nagy István köszönetet mondott mindazoknak, akik anyagi áldozatukkal lehetővé tették a szobor megszületését.

A nagyszerű kompozíció Marton László műve. Azt a pillanatot öntötte bronzba a mester, amikor a püspökség pincéjében rejtőző nőkhöz és gyermekekhez vezető lépcsőt testével torlaszolja el a főpap a betolakodó erőszak elől. Egy márvány lépcsősor legfelső fokára lép éppen a széttárt karú püspök s mögötte, mellette két rettegve kuporgó asszony keres menedéket, cingulusa alatt. A Köpenyes Mária-ábrázolások megható középkori világa jut eszébe az embernek. Csakhogy míg Mária köpönyege a bűnösöket védte az ítélettel szemben, a magyar vértanú a védtelenek és árvák oltalmára nyújt utolsó menedéket, élete feláldozása árán is.

Új patrónusunk

A szobrot a felavatás előtt néhány nappal már felállították. Az azóta állandóan égő mécsesek és virágcsokrok jelzik, hogy a környék azonnal befogadta. Magáénak érzi a boldog püspököt és magát az életszerű, méltóságot és emberséget sugárzó alkotást. Zarándokhely az új budai köztéri alkotás. Zarándokhely

nem csak a katolikusoknak, hanem egész nemzetünknek.

Nagy ajándék számunkra az Apor-szobor, s ugyanakkor feladat is. Az országos érdeklődés homlokterébe került plébániánk a szobornak köszönhetően, de a világ el is várja tőlünk ezentúl, hogy méltó gazdái, őrzői legyünk új társunknak. Ezért a Felsőkrisztina szerkesztősége a következő javaslattal fordul egyházközségünk híveihez:

Szeretnénk, ha a kegyelet és az ima látható jeleivel társaivá tudnánk válni a Boldog Püspöknek, akinek élete a kiszolgáltatottak védelmében telt utolsó leheletéig. Válgék szívügyünk, hogy a szobor lábánál mindig legyen virág, és egy-egy égő mécses, amely kifejezi közösségünk háláját az Úrnak azokért a kegyelmekért, amelyeket a boldog püspök révén kapott és fog kapni nemzetünk.

Úgy gondoljuk, hogy ezzel a szerény közreműködésünkkel elő tudjuk segíteni a Boldog iránti tisztelet folyamatoságát, és szerény fegyverünkkel a vandál kezeket is le tudjuk fogni...

Mutassuk meg, mire vagyunk képesek!

Szerdahelyi Csongor

Milyen volt a '96-os év

Az alábbiakban rövidített formában közreadjuk a plébános úr 1996. Utolsó napján tartott beszámolóját, egyházközségi előző évéről. Következő számunkban pedig közöljük az ez évi összegzést. Ez segítséget nyújt számunkra, hogy jobban megismerjük önmagunkat és egyházközségünk belső folyamatait.

Az 1996-os esztendőben 53 gyermeket kereszteltünk, mintegy 20 százalékkal kevesebbet, mint 1995-ben. A megkereszteltek 83 százaléka egyházi házasságból származott. Házasságkötés 20 volt, ami azonos az egy évvel korábbi számmal.

Az esztendő folyamán 182-en haltak meg, 10 százalékkal többen, mint 1995-ben. Sajnos az elhunytaknak csak 20 százaléka

részesült a betegek szentségében. Kérjük kedves testvéreinket, hogy gondoskodjanak a betegek szentségeivel való ellátásáról.

Elsőáldozás és bérmálás is volt a templomunkban. Sajnos az elsőáldozók fele eltűnt egyházközségünk látóköréből. Ez arra figyelmeztet, hogy alaposabban kell megfontolniuk a hitoktatóknak, hogy kit visznek szentáldozáshoz.

A bérmálkozóknál is hasonló a helyzet!

A hitoktatást öt hitoktató és két pap végezi a plébánia területén. Mintegy 350 gyerek jár hitoktatásra, de ezek javarésze nem látogatja szentmiséinket. A középiskolás és egyetemista hittanjainkat kb. 50 fő látogatja, ami meglepően kevés. A felnőttek katekézisének mindössze 8-10 látogatója van a plébániáról. Elszomorító, hogy ily kicsiny az

érdeklődés a vallási kérdések iránt plébániánkon!

Van felnőtt, ifjúsági és gitáros énekkarunk. Cserkészcsapatunk is működik. Ministránsaink növekvő szorgalommal látják el a szentmiséken a szolgálatot.

Ami az anyagi ügyeket illeti: A hívek a perselyekbe 1996-ban 2.301.146 forintot tettek. Az egyházi adó bevétele 1.681.928 forint volt. Központi célokra a következő összegeket fizettük be: központi hozzájárulás 185.000, katolikus iskolák részére 116.427, Péter-fillérek a pápa céljára 81.870, missziók javára 85.040, karitászcélokra 100.060 Ft

A plébánia felújítása 2 millió, a papság és az alkalmazottak fizetésére kb. 1,5 millió Ft-ot költöttünk. Dologi kiadásaink (gáz, villany) is jelentősek voltak.

Apor Vilmos-szobor – az ötlettől a megvalósulásig

Káldy Gyuláné kerületünk főépítésze, egyházközségünk tagja ismerteti a szobor felállításának történetét.

Kerületünk egykor Lékai Jánosról elnevezett tere 1992. óta Apor Vilmos mártír püspök nevét viseli. A püspök életútja, vértanúsága zavaros értékrendű korunkban olyan példát jelent, mely az Isten által belénk vetett örök értékeket hangsúlyozza.

A kerületi önkormányzat ezért fogadta örömmel az Apor Vilmos Emlékbizottság Budapesti Csoportjának kezdeményezését egy, a vértanú püspök emlékének adózó szobor felállításáról.

Az Emlékbizottság és a XII. ker. Önkormányzat a Budapest Galéria segítségével meghívásos pályázatot írt ki a szobor tervezésére. A pályázatra három művészt hívott meg: Melocco Miklóst, Nagy István Jánost, és Trischler Ferencet.

Egy művész nyújtotta be pályázatát, mely a szakmai zsűri állásfoglalása szerint nem volt elfogadható.

1996. novemberében nyílt pályázatot írtak ki, amelyre 31 terv érkezett 1:5 léptékű makett formájában az ország minden részéből.

A zsűri szerint Marton László szobra volt a legjobb, kivitelezésre alkalmas terv.

A szoborkészítést sok-sok egyeztetés és néhány műteremlátogatás kísérte.

A háromalakos életnagyságú mű Apor Vilmos vértanúságának pillanatát örökíti meg. A püspök alakja tiltakozóan, védően felemelt karral a pincelépcsőn lendületesen fellépve jelenik meg előttünk úgy, hogy a mögötte megbúvó két asszonyt minél jobban óvja, takarja. A szomorú tény közismert: így, ebben vagy ehhez nagyon hasonló helyzetben érte őt a gyilkos golyó.

A szobor körüli park is újjászületett. Reflektorok világítják meg esténként a szoborcsoportot.

Az emlékmű-állítás mozgatórugója természetesen Apor Vilmos boldoggá avatásának reménye volt. Ma már ez bizonyosság. Az eszmeiségen túl az Önkormányzatnak más célja is volt az emlékmű felállításával: a szobor az amúgy igencsak rendezetlen térnek olyan eleme, amely a végleges rendezés egyik meghatározó pontja lehet.

Ha ez a szobor másokban is gondolatokat ébreszt - amiben hiszünk - sokszorosan megérte a megvalósításba fektetett fáradozás és az anyagi ráfordítás, melyről csak annyit, hogy október végéig közel 1,5 millió Ft adomány érkezett az elkülönítve kezelt számlára!

Reméljük és hiszünk, hogy mind a Felső-Krisztinavárosi Plébánia hívő közössége, mind pedig a kerület lakói örömmel és megbecsüléssel fogadják a szobor felállítását.

A Felső-Krisztinaváros és plébániájának kialakulása

A képviselőtestület régi tagja Seidl Fidél, aki több mint harminc éve lakik plébániánk területén, és kiválóan ismeri templomunk múltját. Az alábbiakban ő foglalja össze a legfontosabb adatokat.

A Felső-Krisztinaváros kialakulásának megismeréséhez kissé vissza kell mennünk az időben. A budai Várhegy nyugati lejtőjén a középkorban Logod falu helyezkedett el, amely a török időkben teljesen elpusztult. Újabb betelepülés csak a Duna-part (Viziváros, Tabán) benépesülése után kezdődött. Az ettől nyugatra eső terület - miután nem volt történelmi folytonossága - kijelölt területnek volt tekinthető.

A Várhegy nyugati lejtőjének benépesülését az osztrák hadvezetpőtség a vár védelmére hivatkozva megakadályozta.

A katonai temetőn kívül, amely a mai Déli pályaudvar területén helyezkedett el, egyetlen építményről tudunk ebből az időből, a Vérehulló Szűz Mária - vagy ahogy a nép nevezte, a Kéményseprő kápolnáról - amit a Várhegyen lakó, svájci származású Francin Péter kéményseprő mester emelt 1694 táján a Szent Pál-árka - a mai Ördögárok - mellett. Ebben a kápolnában helyezte el a svájci Ré községből származó Mária-kegykép másolatát.

1725-26-ban új kápolnát emeltek itt a Városi Tanács, amit 1752-ben bővítettek. Körülötte az 1770-es években kis település kezdett kialakulni. Ezt Mária Terézia lányáról, Krisztina hercegnőről, Albert tescheni herceg feleségéről Krisztinavárosnak nevezték el. Az ő közbenjárására engedte át a katonai vezetőség a polgárságnak a kápolnától délre eső területet, egészen a Tabánig. 1786-ban a lelkeszséget a karmelita atyák gondozták, majd később a ferences rend vette át. A kápolnát 1796-97-ben Hikisch Kristóf tervei szerint bővítették. Ez a mai Krisztinavárosi plébániatemplom. A plébánia 1821-ben önállósult, de már 1786-

tól őriz anyakönyveket. 1836-ban itt tartotta esküvőjét gróf Széchenyi István, aminek emlékét márványtábla örökíti meg a templom bejárata mellett. Itt található a közelmúltban felállított mellszobra is.

A Krisztinaváros hamarosan a Svábhegy keleti lejtői felé kezdett terjeszkedni. Ez a terület Mátyás király korában még erdőség volt, amit fokozatosan kitermeltek. Helyén a budai polgárok később szőlőt termesztettek. A szőlőültetvényeket a XIX. század második felében fellépő filoxérajárvány kipusztította, helyette gyümölcs, főleg őszibarack termelésével kezdtek foglalkozni.

A Krisztinaváros terjeszkedésével azonban a telkek lassan felaprózódtak, és a XIX. században megkezdődött a betelepülés. Ezt elősegítette a Várhegy alatti alagút megépítése is, amely közelebb hozta a hegyvidéket a pesti polgárokhoz.

Nagy lépést jelentett a Délivasút és az Alkotás út kiépülése is, amely a Krisztinavárost lényegében kettéosztotta. Így lassan kialakult a Felső-Krisztinaváros, nagyjából az Alkotás út, Csörsz utca, Németvölgyi út, Fodor utca és Kísvábhegy közötti területen. A régi térképeken követhető, hogy a jelenlegi úthálózat a valamikori dűlők nyomán épült ki.

A Felső-Krisztinaváros terjedésével a katolikus hívek kezdetben az Alkotás út - Győri út között épült Vöröskereszt Kórház (ma Sportkórház) kápolnájába jártak. Később egy kis kápolna épült a Csörsz utca - Alkotás utca kereszteződésénél az egykori vám épületben. Ezt az épületet az 1960-as években az Alkotás utca bővítése miatt lebontották. A kápolna ekkor a Táltos utcába került.

Az Orbánhegy oldalán lakók a Németvölgyi úti Hadirokkant Otthon kápolnájába (ma a Mérésügyi Hivatal van itt) és az Istenhegyi úti iskolatestvérekhez jártak szentmisére.

Az 1929-ben megalakult Csörsz utcai kápolna egyesület volt a magva a Felső-Krisztinavárosi Plébániának. Ekkor a Székesfőváros egy nagyobb telket adott át az egyháznak, ahova egy templom, kultúrház és plébániaházból álló nagyszabású együttes építését tervezték.

Anyagi okok miatt először egy kisebb templom építése kezdődött meg, mely a későbbiek folyamán a kultúrház feladatát töltötte volna be. A templom építése 1934-ben kezdődött Fiala Ferenc és Lehoczky György tervei szerint. A plébániaház 1939-ben épült, amelyben plébános-lakás, káplánlakások, sekrestyés-lakás, és a plébánia-iroda kapott elhelyezést.

A nagy templom építésének megkezdése már a második világháború idejére esik. Egy nagyszabású, háromhajós, háromtornyú templom építése kezdődött 1941-ben Irsy László tervei alapján. A háború miatt azonban csak az altemplom készült el. A háború utáni helyzet a templom megépítését már nem tette lehetővé. Az altemplom az egyház tulajdonából idegen kézre került, amelyen kezdetben szolgáltatóház, majd eszpresszó, végül mulatóhely épült.

Az eredetileg kultúrháznak elképzelt, de kezdetben szükségtemplomnak épített jelenlegi templomépület szentély részét az 1960-as évek közepén átépítették, mert a kis templom szűknek bizonyult. Ez is azonban csak szükségmegoldás volt. A templom akkor nyerte el mai formáját.

Ismerjük meg egyházközségünket, ismerjük meg egymást

Erényeink

Ha összehasonlítjuk magunkat más egyházközségekkel, nálunk több a templomba járó, a ministráns, a hittanos, népes az énekkar, s adakozóbbak a hívek.

Hiányosságaink

A hívek között kevés a kapcsolat, felnőtt közösségek nem vagy alig léteznek. Viszonylag alacsony a részvétel a lelkigyakorlatokon, a rendkívüli templomi eseményeken. A felnőttek számára tartott hittan látogatottságával sem dicsekedhetünk.

A hívek száma

Az 1982-es évkönyv szerint egyházközségünk híveinek száma 9000 volt. Jelenleg az egyházközség becslése szerint a plébánia területén tízezer lehet a katolikusok száma. Egyházi adót kerek ezeregyszáz fő fizet, amely ugyanennyi háztartást jelent. Ha háztartásonként átlag négy fővel számolunk, a katolikusok 44 százaléka tart kapcsolatot a plébániával.

A templom látogatottsága

Templomunkban a szombat esti és a vasárnapi szentmiséken együttvéve körülbelül 2000-en vesznek részt. Ez azt jelenti, hogy a hívek 20 százaléka rendszeres templomba járó, amely kevés, de az országos átlag felett van.

Szentségekhez járulás

Az év első 10 hónapjában 60 keresztele volt. Több, mint az elmúlt év hasonló időszakában. Esküvő viszont kevesebb, csak 17 pár fogadott örök hűséget templomunkban. Örvendetes viszont, hogy a temetések száma is csökkent. Október végéig 130 temetést kértek a plébániától. E helyi számokból is kitűnik azonban a nemzet egészére jellemző hanyatlás. Több mint kétszer annyian költöztek el végleg a világról a mi területünkön, mint ahányan érkeztek, vagyis

megkeresztelkedtek.

Hitoktatás

Az egyházközség területén lévő iskolákban 250, a templomban 80 gyermek jár hittanra. Rajtuk kívül 20 óvodás is részesül katekézisben.

Terület

Istenhegyi út, Fodor u., Tamási Áron u., Denevér u., Tállya u., Németvölgyi út, Liptó u., Hegyalja út, Alkotás u., Kléh István u., Ugozca u., Böszörményi út által határolt terület. Ha a térképen megnézzük, templomunk az egyházközség területének nagyjából középpontjában található.

Jelenlegi papság

Egyházközségünk plébánosa 1995-től Györgydeák Márton, káplán 1993-tól Sándorfi István. Templomunk lelkipásztori munkájában besegítenek: dr. Gál Ferenc professzor, dr. Góják János professzor, dr. Szabó Tamás nunciatúrai munkatárs.

Korábbi plébánosok

Szelényi István 1933-, dr. Szepesdi Sándor 1950-, Dér Gyula 1952-, Tóth János 1958-, Berzsenyi István 1963-, Haid Árpád 1979-, dr. Nagy Imre 1982-1994.

Egyházmegye, esperesi kerület

1993 óta Csepel kivételével egész Budapest az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyéhez tartozik. Az érsekség területe 16 espereskerületre van felosztva. Egyházközségünk Buda-Északi Espereskerülethez tartozik, amely 13 plébánia munkáját hangolja össze. Az espereskerület védőszentje Szent Anna. Esperes: Lambert Zoltán városmajori plébános. Helyettes esperes: Jánosa Domokos istenhegyi plébános.

Egyházi iskolák

Bár egyházközségünk területén nincs magyar katolikus iskola, diákjaink közül viszonylag sokan, körülbelül 40-en egyházi iskolába járnak. Legtöbben a Csaba u.-i

Pannonia Sacrába, a Fő utcai bencés iskolába, a Villányi úti Szent Imre és Szent Margit gimnáziumokba.

Templomunk titulusa

Egyházközségünk védőszentje Keresztelő Szent János. Nagy-Budapesten a miénken kívül mindössze egy templom viseli ugyanezt a titulust, a pestújhelyi. Pestújhely a XV. Kerület része, Újpalota, Zuglói és Rákosszentmihály között fekszik. Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyében további három templom viseli Keresztelő Szent János nevét: Visegrádon, Epölön és a szentendrei vártemplom.

Szent Márton kápolna

A Bürök utca és Kempelen Farkas utca találkozásánál található Szent Márton kápolnát 1884-ben emelték a környék szőlősgazdái.

Anyakönyvezés

A keresztelek és a halottak anyakönyvét 1936-tól, a házasságkötést 1940-től vezetik plébániánkon. Előtte a Krisztinavárosi plébánián történt az anyakönyvezés.

Plébániaépület

Az 1939-ben épült és a főváros tulajdonában lévő plébániaház használatáért a plébánia lakbért nem fizet, de az épület fenntartása az egyházközségre hárul.

Templomkert

A kis parkban a sashegyi Notre Dame de Sion zárda kertjéből 1950-ben idehozott öntöttvas Krisztus szobor áll. Vele szemben helyezték el 1975-ben Máriahegyi János szobrászművész Mária-szobrát.

Szomszédos plébániák

Egyházközségünk öt másik plébánia területével határos. Szomszédaink északon Városmajor, keleten Krisztinaváros, délkeleten Tabán, délnyugaton Farkasrét, északnyugaton Istenhegy (Diana út).

Sz. Cs.

ARCKÉPCSARNOK

Aki a vasárnap déli szentmisét mondja

Bizonyára mindenki ismeri dr. Gál Ferenc atyát, aki már több mint 37 éve lakik plébániánkon. 1959 decemberében mint a teológiai akadémia tanára kapott itt lakást. Az azóta eltelt időben sokat látott a templom, a plébánia életéből, generációk nőttek fel ittléte alatt. Most azonban nem a múltról kérdezzük (ez egy másik rovat témája lehet egyszer), hanem a mindennapokról. - Mivel tölti most az idejét?

- Egész életemben a tanítás volt a „főfoglalkozásom”, bár a lelkipásztori munkát is mindig szívesen végeztem. 70. évem betöltése után nyugdíjba mentem, majd az 1992-ben induló Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektorává választottak. Egy új egyetemet kellett létrehozni és felépíteni, ami

rengeteg adminisztrációs és szervezési feladatot követelt és követel még ma is. Azonban minden nehézség ellenére bizakodunk, hiszen Jézus is egy istállóban született, nekünk pedig egy orosz laktanyából kell egyetemet életre hívni.

- *Ez sok elfoglaltságot jelenthet, hiszen hétköznaponként a reggeli szentmise és a mindennapos esti, templomkerti séta között ritkán találni otthon.*

- Hivatalomnál fogva rendszeresen részt veszek a magyarországi felsőoktatási vezetők konferenciáin, valamint a katolikus egyetemek nemzetközi összejövetelein is. Legutóbb például Chilében jártam, ahol arról szóltak az előadások, hogy milyen kihívásokkal kell ma a katolikus

egyetemeknek szembenézniük, ebben a materialista világban hogyan tudnak a jelenkor követelményeinek megfelelni.

- *Mennyire tud a tudományos munkával foglalkozni?*

- Az egyetem szervezési feladatai teljesen lekötik az időmet. Előadásokat tartok az szerte az országban, rövidebb cikkeket írok és a *Communio* című lapnak tanulmányokat szoktam fordítani. Nagyobb lélegzetvételű munkához jelenleg nincs időm, 16 könyvemben már megírtam, amit akartam.

- *Az olvasók nevében is kívánunk sok erőt és jó egészséget további tanári és lelkipásztori munkájához!*

Müller Ferenc

Ne csak tantárgy legyen az iskolai hittan!

Óvodástól egyetemistáig közel 400 gyermeket és fiatal tanítunk 38 csoportban, öt általános, egy középiskolában és a plébánián. A hitoktatást a plébánia két papja és hat világi hitoktató végzi.

Általános tapasztalat, hogy a hitoktatás iránti érdeklődés – a rendszerváltozást követő fellendülés után – folyamatosan csökken, különösen vonatkozik ez az iskolai jelentkezőkre. Egy érdekes adat: az idei tanév elején – a templomi hirdetésbeli buzdítások nyomán – csupán 87 gyermeket írtak be hittanra, közülük mindössze 3 jelentkezett iskolai órára. Ez is tükrözi egyik legnagyobb gondunkat, hogy az iskolában a hittan csak tantárgyként van jelen, a gyakorlati vallásosságra alig tudjuk elvezetni a gyermekeket.

Már két éve próbálkozunk az első csütörtöki „hittanos” miséssel,

melynek törzsközössége 60-80 fő. Külön meg kell említeni az Orbánhegyi úti iskolát, ahonnan a hitoktatók vezetésével együtt jönnek el a gyerekek minden hónapban a misére.

A többi iskolában nem egyszer akad probléma a terem vagy a hittanóra „védett idejének” biztosításával. Ez is közrejátszik abban, hogy az alsó tagozatban még népes csoportok a nyolcadik osztályra szinte elfogynak.

Fordított tendencia figyelhető meg a plébániai hitoktatásban. Az alsós csoportok viszonylag kis létszámúak, (a szülőknek külön gond a gyerekek esti órára kísérése) a felsős csoportok viszont egyre erősödnek. Tulajdonítható ez annak is, hogy a ministránsok, szkölások, cserkészek legtöbbször plébániai hittanos, jobban otthonuk a templom, kevésbé maradnak ki.

Dilemmát jelent az, hogy a plébániai hittanosok esetlegesen növekvő száma tovább gyengíti az iskolai hittant. De hát melyik ujjunkat harapjuk meg? A jelenlegi arány: az összes hittanos több mint harmada jár a plébániára.

Technikai felszereltségünk (videó, diavetítő, szemléltető eszközök) megfelelő, használatuk a plébánián és a legtöbb iskolában is megoldható.

Hitoktatási munkánkban nagyon fontosnak tartjuk a szülőkkel való jó kapcsolat kialakítását, törekszünk erre, keresve ennek módjait a szülői értekezletek, találkozások, levelek útján.

Kérjük, hogy javaslataikkal, kéréseikkel forduljanak bizalommal gyermekeik hitoktatóihoz!

Lukách Krisztina

hitoktatási munkacsoport vezető

Amit az egyházközségi képviselőtestületről tudni kell

A magyar katolikus egyházközségi képviselőtestületek intézményesen már a múltban is részt vállaltak a keresztyén élet szolgálatában. Az Egyházban a világiak mindenkor számon tartott apostoli hivatása jut érvényre a lelkipásztorok mellett működő képviselőtestületek munkájában. A II. Vatikáni zsinat szellemében, valamint az 1983-ban megjelent új törvénykönyv előírásai szerint a Magyar Katolikus Püspöki Kar 1992 decemberi konferenciáján hagyta jóvá a „Magyarországi Katolikus Egyházközségi Képviselőtestületek Szabályzatát”. A benne foglaltak megvalósítása azonban mind a p ü s p ö k ö k t ő l é s h e l y i lelkipásztoroktól, mind pedig a hívektől türelmes körültekintést kíván, hogy egyre több jól működő egyházközség vegye ki részét a k e r e s z t é n y m e g ú j u l á s munkálásából. Kívánatos ugyanis, hogy a lelkipásztorkodó papság és világi hívek egymásért és a jövőért érzett felelőssége érvényesüljön egyházunk életében.

Az új egyetemes egyházjog plébániának nevezi a hívek közösségét, hagyományosan azonban az egyházközség szót használjuk a plébániai közösség nevéként. A Képviselőtestület a plébániai pasztorális tanács és a plébániai gazdasági tanács feladatait látja el. Tagjai a plébánia, vagyis az egyházközség képviselői, akiket részben tisztségük alapján, részben választás útján, részben pedig - ahol ez indokolt - helyzetük alapján külön meghívással jelölhetnek ki. Működésük megkezdéséhez a megyés püspöktől kapott megerősítés is szükséges.

A Képviselőtestület tagjai azok a katolikusok lehetnek, akik akár az egyházközség területén laknak, akár másutt, de tevékenyen részt vesznek az egyházközség életében, nincsenek kizárva az eucharisztia

vételének közösségéből, megbérmálkoztak, 18. évüket betöltötték, de még nem 70 évesek, készek e feladat ellátására. Az egyházközségi képviselők választásánál arra kell törekedni, hogy a plébánia híveinek lehetőleg minden rétege képviselve legyen életkor, nem, foglalkozás és a település földrajzi részei szerint; a jelölt ismerten vallásos és tevékeny hívő legyen, aki valódi feladatot lát majd megbízatásában, és vállalja a velejáró munkát is. Továbbá példaadó egyéni és családi életet éljen, apostoli lelkülettel, józan ítélőképességgel és fegyelmezett tárgyalókészséggel rendelkezzen. A megbízatás általában öt évre szól.

A Képviselőtestület elnöke a plébános. A jóváhagyott és kinevezett tagok maguk közül választják meg titkos szavazással a világi elnököt. Neki kell a Testület munkáját ellenőriznie, segítenie, lelkesítenie. A világi elnök az elnök mindenkori helyettese, a testület ügyeiben. Kötelessége meghallgatni a hívek panaszait vagy kívánságait. Megtisztelő hely illeti meg az egyházi ünnepélyeken.

A Képviselőtestület egyes vezetői és csoportjai közötti munkamegosztást illetően a hatáskörök szinte korlátlanok. Mindaz a feladat ugyanis, amit a Testület elnöke nem tud elvégezni, s más által is elvégezhető, elsősorban a világi elnökre hárul, aki korlátlan mértékben megoszthatja feladatait a Testület tagjaival.

A tagok hivatalba lépésükkor ígéretet tesznek: Isten előtti felelősség tudatában ünnepélyesen megígérik, hogy képviselőként életükkel és munkájukkal előmozdítják egyházunk javát, az egyházközség érdekeit figyelembe véve Isten és az Anyaszentegyház törvényei szerint munkálkodnak. Kérik ehhez az Úr Jézus kegyelmét, a

**Templomunk új,
esti megvilágításban**

Magyarok Nagyasszonyának, az egyházmegye védőszentjének pártfogását, a hívek áldozatos támogatását és egyházunk áldását.

Ezen ígéretnek megfelelően természetesen ki-ki Isten adta tehetségének megfelelően tehet csak eleget. Mind az egyházi mind pedig a világi elnökre tökéletesen érvényes az, ami bármelyik más tagra: mindenhez egyikünk sem érthet egyformán, azaz jó lelkiismerettel csak az a munka vállalható el, amit el is tudunk végezni.

Amit a világi elnök saját területén meg tud tenni, azt ő is Isten kegyelmének köszönheti. Erre a kegyelemre különösen nagy szüksége van, hiszen úgy kell részt vállalnia a közéletben (az eredeti értelemben vett politikai életben), hogy az ne sértse az egyházközség tagjait, tehát egyformán közel kell lennie minden politikai párthoz és egyházi közösséghez, amelyhez az egyházközség hívei tartoznak: mindenütt az egyetemes Egyház és a helyi közösség érdekeit kell harmonikus egységben képviselnie.

Érszegi Géza

a képviselőtestület világi elnöke

Intézményeink című rovatunkban a „Felsőkrisztina” következő számtól a plébániánk területén található - nem egyházi fenntartású - de híveink által ismert vagy esetleg kevésbé ismert intézményeket mutatjuk be.

Terveink szerint egyenként bemutatkoznak a plébánia területén található óvodák, általános és középiskolák. Megismerkedhetünk körülményeikkel, nevelési, oktatási elveikkel, módszereikkel stb, a

INTÉZMÉNYEINK

hitoktatás helyzetével és lehetőségeivel az egyes iskolákban. Az idősebbeknek is érdekes lehet, milyen feladatok előtt állnak ma az iskolák, milyen problémákkal kell nap mint nap szembenéznük; a fiatalabbaknak, a családoknak pedig ezzel próbálunk meg segítséget nyújtani a beiskolázásban, a megfelelő iskola kiválasztásában.

Szeretnénk olyan, talán kevésbé

ismert intézményeket is bemutatni, mint a szociális otthonok, a Bajor Gizi Színházmúzeum vagy az Apostoli Nunciatúra, amely területileg szintén egyházközségünkhöz tartozik.

Reméljük, hogy rovatunk segít abban, hogy azok az intézmények, amelyek előtt nap mint nap elmegyünk, amelyek épületeit régés régóta ismerjük, közelebb kerüljenek hozzánk és így jobban megismerjük környezetünket.

Egyházközségünk gyermekkórusa, a szkóla bemutatkozik

Kórusunk 1983 őszén alakult hat fővel és advent első vasárnapján énekelt először.

Mivel zeneakadémistaként a Schola Hungarica együttesben énekeltem, és a kántorképzőn tanáraim is – elsősorban Jáki Teodóz bencés, és Ullmann Péter premontrei atyák – erre bízottak, rendszeres liturgikus szolgálatot vállaló közösséget szerettem volna létrehozni.

Liturgikus, mert énekeink szorosan illeszkednek a szentmise menetébe. Nagy segítség, hogy időközben megjelent az Éneklő Egyház című énekeskönyv, mely az alapvető miseénekeket tartalmazza. Ezt hétről-hétre kiegészítjük egy-egy, az időszakhoz illő többszólamú tétellel.

Szeretnénk, ha érezhető lenne, hogy kórusunk nem szerepelni, hanem szolgálni kíván a szentmiséken, és egyre többen kapcsolódnának be az éneklésbe. (Bár tudjuk, a kivetített szöveg a templom néhány részéről nem jól látható.)

Tagjaink száma kb. 40 fő, egy-egy vasárnap reggel általában 28-30-an vagyunk.

A péntek esti próba és a vasárnap reggeli szentmise mellett gimnazistáink, egyetemistáink fontos feladata a szombat esti vesperáson való előénekes-szolgálat. Hisszük, hogy a közös imádság minden közösség így a

A szoboravatási ünnepségen a szkóla és a nagykórus együtt szerepelt

plébániaközösség alapja is, ezért várjuk szeretettel szombat esténként 7-től a kedves testvéreket.

Az éneklésen és a próbákon kívüli programra sajnos alig marad időnk. Szívesen töltünk együtt nyaranként egy-egy hetet szkóla-táborban; az ország különböző pontjait bejártuk már. Megtiszteltetésnek vettük, hogy énekelhettünk a bécsi Stephansdomban, és örök emlék marad a pápalátogatáskor való éneklés. Ezen kívül egy-egy kirándulás, közös szilveszter és farsang egészíti ki a közösségi életet.

Sajnáltuk volna, ha az évek során felhalmozódott „repertoár” feledésbe merül, ezért kazettasorozatot indítottunk, Kedves énekeink címmel, a nagybőjt-húsvéti valamint az advent-karácsonyi ünnepkörhöz kapcsolódóan. Idén novemberben

készült el a harmadik kazetta, amely Mária- és Oltáriszentség - énekeket tartalmaz. Reméljük, karácsonyra hallható lesz.

Néhány éve az egyházzene egy másik ágával is ismerkedünk, egy-egy kisebb oratórikus művet is megtanulunk, melyet advent 4. vasárnapján, egyházzenei áhítat keretében mutatunk be. Idén december 21-én, vasárnap este kerül rá sor, a Hegyvidéki Ifjúsági Kamarazenekar közreműködésével.

Közösségünk nyitott; minden énekelni, a liturgiát szolgálni kívánó gyermeket és fiatal szívesen látunk. A próbákat a plébánia tanácstermében tartjuk

alsó tagozatosok részére pénteken 18-18⁴⁵

felsősök, gimnazisták és egyetemisták részére pénteken 18⁴⁵-20-ig.

Tőkés Mária Tünde

Az Apor Vilmos Idősek Klubja

1995. április 27. alakult, a plébánia karitászcsoportja hozta létre, szervezi és vezeti programjait azóta is. Tagja lehet mindenki, aki szívesen tölti idejét velünk. Tagsági igazolvány, tagdíj nincs.

Többnyire minden hónap utolsó csütörtökén találkozunk. A Programokat két héttel korábban hirdetjük a szentmiséken, de a hirdetőtáblán és szórólapokon is olvashatók. (Külön köszönet érte István atyának, aki nyomtatja és sokszorosítja közleményeinket.)

Rendezvényeink 1997-ben klubtagjaink javaslatai, ötletei alapján:

Báró Apor Vilmos életéről vetítettünk videofilmet, hangversenyfőpróbán vettünk részt

a Zeneakadémián, megtekintettük a gödöllői Grassalkovich kastélyt. Májusban elzarándokoltuk Máriamakra és látogatást tettünk a Budavári Labirintusban. Nyáron Ópusztaszerre, a Budai-hegységbe és Pannónhalmára szerveztünk kirándulást. Klubtagjaink kérésére októberben a Fiumei úti (Kerepesi) sírkertben kerestük fel vezető segítségével nagyjaink sírjait.

Novemberre klubdelutánt – közös részvétellel a Szent Erzsébet napi imaórán –, majd hó végén műterem-látogatást tervezünk.

Igény lenne több klubdelután rendezésére is, ám a karitászcsoport jelenlegi létszáma (és életkora!) nem teszi lehetővé a találkozások számának növelését. Örömmel

vennénk, ha ebben valaki segíteni tudna.

Az általunk szervezett programokon kívül tagjaink ingyenesen vehetik igénybe a Filmmúzeum nyugdíjas bérleteit.

Ezúton tájékoztatjuk a kedves klubtagokat és az érdeklődőket, hogy az Apor Vilmos Idősek Klubjáról készített rádióriport december 20-án, szombaton reggel 6 órakor lesz hallható a Petőfi Rádióban. A riportot Petress István készítette *A szeretet közössége* címmel.

Klubunkba mindenkit szeretettel hív és vár:

Füredi Ivánné

a Karitászcsoport vezetője

Jön a Láng, amely Betlehemben kapta fényét

H a g y o m á n y a i n k n a k megfelelően karácsony előtt elhozzuk a „betlehemi lángot”. A *betlehemi láng* szétosztása a világban egy régi cserkész szokás, amibe néhány éve mi, magyar cserkészek is bekapcsolódtunk. Ennek az a lényege, hogy Betlehemben, a Születés Kápolnájában meggyújtanak egy gyertyát, aminek lángjáról további gyertyákat gyújtanak meg, s ezeket a gyertyákat szétviszik az egész világon úgy, hogy közben a gyertya lángját továbbosztják, de a láng elalvás nélkül továbbadódik.

A betlehemi lángnak ugyanaz az alap gondolata, mint a húsvéti szentelt tűznek: semmit sem csökken azáltal, hogy szétosztjuk, hanem inkább növekszik. E fény világítja meg mindenütt a világon a karácsonyt ünneplőket.

A betlehemi láng szállítását és szétosztását ma már komoly szervező munka előzi meg: különleges szállító járműveket indítanak (gondoljunk a

tűzveszélyre), hiszen a nagy távolságokat csak repülővel, vonattal, gépkocsival lehet elég gyorsan áthidalni.

A magyar cserkészek december 20-n reggel indulnak autóbusszal Ausztriába a Betlehemi Lángért, s estére hozzák el Budapestre. Innen vonaton viszik tovább szerte az országba (a MÁV külön kísérőket ad a Láng őrzésére, s amikor egy-egy pályaudvaron továbbadják a lángot, a vonat megvárja a sikeres – elalvás nélküli – átadást!).

Vállalkozó cserkészeink még 20-án este gépkocsiba ülnek s viszik tovább a Lángot Erdélybe, Felvidékre, Kárpátaljára és a Vajdaságba. Az elalvás nélküli továbbadást nagyon komolyan veszik (hiszen csak így van értelme), tehát ha valamelyik gyertya elalszik, akkor vissza kell menni egy olyan lánghoz, ami még az „eredeti” betlehemi lángtól „hitelesen” kapta fényét.

Budapesten a Magyar Cserkészszövetség karácsonyi

ünnepe során adja át a Lángot mindazon budapesti csapatoknak, akik azt kérik. A mi csapatunk is évek óta elhozza a Betlehemi Lángot erről az ünnepegről s szétosztja mindenkinek, aki kéri. Az idén is szeretnénk időben hírt adni erről a lehetőségről: mindazoknak, akik a Plébánián kérik, *csapatunk cserkészei elviszik a Lángot*.

Kérjük tehát azokat, akik örvidenének otthonukban a Betlehemi Lángnak, december 21. (vasárnap) estig jelezzék igényüket a Plébánián (a sekrestyében vagy az irodában). A következő adatokat kérjük: név, a lakás pontos címe, telefonszám. Cserkészeink vállalják, hogy karácsonyig mindenkire elviszik a Betlehemi Lángot.

Cserkészeink igyekeznek tevékenyen résztvenni a plébániai pásztorjátékban: reméljük így a kicsinyeknek is tudunk némi karácsonyi meglepetéssel szolgálni.

Vajna László

cserkészparancsnok

Az egyházfinanszírozási törvények és az egy százalék I.

A jövő évi adóbevallások elkészítéséhez hasznos megismernünk az egyház támogatásának új lehetőségeit. Képviselőtestületünk egyik tagja, Horváth Lászlóné, aki a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia gazdasági bizottságának is tagja, ismerteti a változásokat.

Amikor ezek a sorok nyomtatásban is megjelennek, várhatóan már túl leszünk azon a parlamenti szavazáson, amely új törvények megalkotásával és egyes törvények módosításával az egyházak finanszírozását új alapokra helyezi. Bár a végleges szöveg még nem ismert, előzetes információkkal már rendelkezünk az országgyűlés elé terjesztett törvényekről.

Ezek ismeretében feltétlenül kívánatosnak és hasznosnak vélem egyházközségünk tagjainak előzetes tájékoztatását, hogy kellő felkészültséggel várhassuk a jövő év elején esedékes adóbevallási időszakot.

Mielőtt a változásokat ismertetném, szükségesnek tartom, hogy a magyar katolikus egyház anyagi helyzetéről rövid tájékoztatást adjak.

Egyházunkat az államosítás során minden vagyonától, földbirtokaitól, épületei nagy részétől megfosztották. Ugyanez a sors várt a többi egyház ingatlanjaira is.

Az anyagi alapoktól való megfosztás után az egyház gyakorlatilag csak a hívek adományaira, és külföldi segélyekre támaszkodhatott, és működését a minimumra korlátozták. Ez volt az az időszak, amikor az egyházakat a kommunista diktatúra a templomok falai közé igyekezett visszazorítani.

A rendszerváltozást megelőző években, a diktatúra szorításában lassan érezhető változás állt be. Visszakaptak az egyházak néhány államosított iskolát, lassan elkezdődtek a templomtatarozások, templomépítések. Ezekhez az anyagiakat a hívek áldozatvállalása mellett a külföldi segélyszervezetek biztosították. Lassan beszélni lehetett a karitatív tevékenység fontosságáról, a szegénységről és

rászorultakról, s ezzel kapcsolatban arról is, hogy a hívek áldozatvállalásán túl ehhez a tevékenységhez is pénz kell. Az akkori kormány kezdte felismerni, hogy a szociális feszültségeket az egyházak nélkül nem tudja megoldani.

A rendszerváltozás az egyházak működésében is jelentős változásokat hozott. Nemcsak azáltal, hogy a szabad vallásgyakorlást mindenki számára biztosította, hanem abban is, hogy lehetővé vált, hogy az oktatásban és nevelésben az egyházak a hívek igényeinek megfelelően részt vállaljanak.

A rendszerváltozás utáni első kormány érdeme, hogy felismerte többek között azt is, hogy a minden vagyonától megfosztott egyházak anyagiak hiányában nem képesek ellátni azokat a feladatokat, amelyeket a hívek joggal elvárnak.

Ezért az országgyűlés 1990-től kezdődően az egyházak működtetésére, egyes beruházások, rekonstrukciók támogatására évenként kisebb-nagyobb összegű költségvetési támogatást szavazott meg. Ilyen támogatást 1997. évben is kaptak az egyházak.

Például a katolikus egyház az államtól átvállalt közoktatási, szociális és felsőoktatási feladatok állami támogatásán túl az alapintézmények működtetésére, beruházására és felújításra 1 milliárd 495 millió Ft, különféle rekonstrukcióra, a Pázmány Egyetem építésére 1 milliárd 65 millió Ft, hitoktatók díjazására 780 millió Ft költségvetési támogatást kapott.

Mire elegendő ez a támogatás?

Az első tétel majdnem teljes egészében visszafolyik az Államkasszába különféle járulékok

és adók címén. Gondolok itt az alkalmazottak után fizetendő TB, munkaadói, egészségügyi járulékokra, a tevékenységet terhelő, vissza nem igényelhető általános forgalmi adóra. Az összeg egy része a szegényebb vidékeken működő papok fizetésére, más része templom- és iskolaépítésre, felújításra szolgál. Így ez az állami támogatás csak egy kis részét fedezi azoknak a legszükségesebb kiadásoknak, amelyek az év során felmerülnek. Az egyház működőképességének biztosításában mindenképpen a hívekre kell támaszkodnunk.

A rekonstrukciókra szolgáló összegből pl. a Szent István-bazilika, a Rózsák terei templom, Pannonhalma, Tihany műemlék-helyreállítási munkái részesedtek. E keret adott lehetőséget a Pázmány Egyetem piliscsabai és budapesti építkezésének folytatásához is.

(folytatjuk)

MINDIG CSAK ADNI

*Az öreg kút vizét csendesen adja.
Így telik minden napja ...
Áldott élet ez – fontolgom
Csak adni, adni minden napon.*

*Ilyen kúttá kellene lennem
Csak adni teljes életemben
Csak adni – terhet is jelent!
Jó kút, nem érzed ezt a terhet?*

*Belenézek ... – tükre rám ragyog:
„Hiszen a forrás nem én vagyok,
Árad belém, csak tovább adom,
Frissen, vidáman és szabadon.”*

*Hadd éljek ilyen kút-életet,
Osszak áldást és szeretetet,
Nem az enyém,*

*... Krisztustól kapom,
Egyszerűen tovább adhatom.*

Amen

AKIK GITÁRRAL IMÁDKOZNAK VASÁRNAP ESTÉNKÉNT

Szeretnénk bemutatkozni azok számára is, akik eddig csak a szentmiséről ismertek. Sokan t a l á n ú g y gondolják, hogy tevékenységünk „csak” ebben a szolgálatban nyilvánul meg. E néhány sorban azzal a szándékkal írjuk le korábbi és jövőbeli tevékenységeinket, hogy Neked is kedvet adjunk a részvételre. Lehetsz gyerek vagy felnőtt nem számít, már most is újszülöttől 50-60 évesig kísérnek minket lelkes pártfogóink. Először a rendszeres programokról szólnak.

Nyári időszakban az este 7 órai, télen az 5 órai ifjúsági szentmisén énekelünk. Négy éve tartunk gitáros áhítatot Adventkor és Húsvétkor, melyre vidékről is szívesen jöttek ismerőseink. Harmadik éve veszünk részt aktívan az adventi roráté miséken. Ezekhez természetesen rendszeres próbák is tartoznak.

Gitáros életünk azonban nem csak a plébánián zajlik, rendszeresen kapunk meghívásokat egyéb eseményekre is. Először 1995. nyarán kértek föl bennünket, hogy Leányfalun a Szt. Anna napi búcsún énekeljünk. Azóta többször visszahívtak: háromszor énekelünk a szeretetotthonban (az egyik alkalomra gitáros pásztorjátékot írtunk), tavasszal zenei áhítaton, nyáron pedig egy egyházi témájú kiállítás megnyitóján énekelünk. Részt vettünk továbbá két gitáros találkozón: tavaly a MOM művelődési házban, idén a volt Kaffka Margit Gimnáziumban. Vendégszerepeltünk a Tóalmási, a Bosnyák téri és a Szt. Rita Plébánián, ez utóbbi két plébánia együttese pedig hozzánk jöttek el, hogy még szebbé tegyék az egyik vasárnap esti szentmisét. Néhány kórustagunk meghívást kapott, hogy a Bosnyák téri együttesel énekeljen Sillye Jenő

„Mária Oratóriumá”-ban, amit azóta országszerte előadtak.

A legnagyobb megtiszteltetés viszont az volt, hogy már több fiatal pár is minket kért meg, hogy életük egyik legfontosabb pillanatát emlékezetesebbé, szebbé tegyük esküvőjükön való közreműködéssel.

Rövid együttléteink mellett három éve közös táborozást is szervezünk. Ilyenkor a vidám együttlét (játékok, sportolás) mellett a helyi közösség életébe is bekapcsolódtunk. Idén például a misék mellett virrasztást is tartottunk. Ezzel igyekeztünk megköszönni a kedvességet és szeretetet, mellyel a helyiek elárasztottak.

Közösen szoktunk részt venni a Nagymarosi Ifjúsági Találkozón, és a plébánián is szerveztünk már közösségi programokat.

A hittanos misék előtt és az idei templombúcsún adódott eddig lehetőségünk dalnitásra. Igen fontosnak tartjuk, hogy testvéreink is bekapcsolódhassanak a misén az éneklésbe. Ezzel a szándékkal adtuk ki az idén harmadszor dalainkat (akkordokkal együtt) tartalmazó füzetünket is. Ezt a füzetet egyébként más plébániák is használják.

Továbbra sem szeretnénk tétlenül ülni. Terveink között szerepel például, hogy a misék, áhítatok, roráték mellett saját kazettát készítsünk, részt vegyünk a novemberre meghirdetett gitáros találkozón, meghívjuk a Forrás együttest, és reméljük, hogy lesz alkalmunk eleget tenni a visegrádi szeretetotthonba szóló meghívásunknak.

Reméljük ez a kis ízelítő felkeltette érdeklődésedet közösségünk iránt, ha igen, várunk szeretettel szerdánként este 7 órakor illetve vasárnap a szentmise előtt 2 órával a tanácsteremben tartott próbáinkon.

IRODALOM

A nagybőjt és az advent megszentelt időszak az egyházi évben, amikor a keresztény ember elgondolkodik Istennel és embertársaival fenntartott kapcsolatán és felteszi önmagának a kérdést, vajon keresztény emberhez méltóan él-e, Isten szándékát valósítja-e meg életével.

Adventi lelkiismeretvizsgálatunk során mindannyiunknak fel kell tenni a kérdést, vajon a mi életünk célja, életvitelünk megegyezik-e Isten szándékával? Erre a kérdésre felel a fiatalon, ismeretlenül elhunyt költő, Földvály-Boér Elemér verse.

Cél december 13.

*Néha azt gondolom:
Én vagyok a világ közepe;
Néha azt képzelem:
Érettem van minden teremtve;
Azt hiszem: életem
Legvégső célja a boldogság,
Keresem - s nem lelem
A nyugalmas öröm világát.*

*De aztán meglátom:
Nem lehet nyugodt az életem.
Isten akarja így:
A küzdelem sorsom, végzetem.
És a cél vagyok, csak
Eszköz a Teremtő kezébe;
Cél csak egy lehet. Az
A cél az Isten dicsősége.*

Földvály-Boér Elemér Endre 1930-ban született Budapesten. Mint kémgyanús egyént 1949-ben (19 évesen!) internálták. Recsken raboskodott 1953-ig. Az 1956-os forradalomban aktívan részt vett, de már október 24-én lőtt sebbel vitték kórházba, ahol az operáció közben meghalt.

Egyike azon ismeretlen vértanúknak, akik életüket áldozták hitükért és hazájukért.

Vasdinnyey Miklós

Liturgikus naptár

Advent

Az advent latin szó, mely jövetelt, érkezést jelent. Felidézi a több ezer éves várakozást a Megváltó eljövételére. Ezt történelmi adventnek nevezzük. Évről évre felkészülünk a Megváltóval való személyes találkozásra, ez a kegyelmi advent. Várjuk az Üdvözítő végső, diadalmas eljöttét, amelyet eszkatológikus adventnek hívunk.

November 30. Advent első vasárnapja

December 6. Szt. Miklós püspök ünnepe. A keresztény világ a karácsonyra való felkészülés jegyében ünnepli a népszerű szentet; nagylelkű magatartásával a karácsony igazi tartalmát vetíti elénk: a Mennyei Atya határtalanul szerető fiával annak megváltó kegyelmeivel halmoz el bennünket. Óhózzá leszünk hasonlóak, ha önzetlen nagylelkűséggel segítünk embertársainkon.

December 7. Advent második vasárnapja.

December 8. Szeplőtelen fogantatás ünnepe. IX. Pius pápa 1854. december 8-án rendelte el ezt az ünnepet. 1858-ban Lourdesban a Szűzanya Bernadetthez intézett szavaival megerősítette és kiteljesítette ezt a katolikus hittételt, amikor kijelentette: „Én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás.” Ennek a hittételnek jelentése: a Szűzanya fogantatása pillanatától kezdve mentes volt az eredeti bűntől és minden más személyes bűntől. Ő létezése első pillanatától „kegyelemmel teljes” volt.

December 13. Szent Lúcia szűz és vértanú ünnepe.

December 14. Advent harmadik

vasárnapja. – „GAUDETE” – örvendező vasárnap. Ezen a napon az adventi koszorún rózsaszín gyertyát gyújtunk. Az adventi előkészület bűnbánó lelkülete nem lehet lehangoló, önmarcangoló érzések forrása, ellenkezőleg, az igazi öröme, annak befogadására teszi alkalmassá lelkünket.

December 21. Advent negyedik vasárnapja.

December 25. Karácsony. - Krisztus Urunk születése, a Mennyei Atya szeretetének ünnepe. Nem csak emlékezés, mert a Fiúisten megtestesülése történelmünk minden pillanatában jelenvaló.

December 26. Szt. István első vértanú ünnepe. A karácsony ragyogása, túlcsonduló öröme a keresztény ember számára egyúttal kemény feladatot is jelent és határozott állásfoglalást követel: Isten önajándékozó szeretetére nekünk is teljes önátadással kell válaszolnunk.

December 27. Szt. János apostol ünnepe. Ő a legfiatalabb, a kedvenc tanítvány, a negyedik evangélium, három apostoli levél és a Jelenések könyvének szerzője.

December 28. Aprószentek ünnepe. Bár nem tudatosan vállalva, mégis a közénk született megváltó, az Újszövetség első vértanú. Idén Szent Család vasárnapja is e napra esik. Isten akarata szerint Szent Fia emberi családban nevelkedett, hogy ezáltal is hasonlóvá legyen hozzánk.

Január 1. Újév - Mária istenanyaságának ünnepe.

Január 4. Vízkereszt - a napkeleti bölcsek hódolata. Régi neve a görög eredetű epifánia, kinyilvánítást, megmutatást jelent.

Schimmer József

Egyházközségünk új adószedője

Erős Sándor.

Agárdi utca,
Apor Vilmos tér,
Galántai utca,
Levendula utca,
Margaréta utca,
Németvölgyi út,
Orbánhegyi út,
Stromfeld A. út,
Szendí utca,
Szolyva utca,
Tóth L. utca,
Zsámbéki utca.

Események

A hagyományokhoz híven advent szombtajain az este 6 órai szentmise után vesperás keretében tartjuk a gyertyagyújtás szertartását.

Adventben minden hétfőn gregorián, szerdán gitáros, szombaton népekes *roraté* szentmisét tartunk a Boldogságos Szűz tiszteletére.

December 7-én, vasárnap jótékonyági vásár lesz 10-14 óra között a plébánián, melynek bevétele szegényeink karácsonyi megajándékozását szolgálja.

December 14-én, vasárnap a 11 órai szentmisén idős, beteg testvéreink a betegek szentségében részesülhetnek.

December 21-én, vasárnap az este 6 órai szentmise után templomunk énekharci egyházzenei áhítatot tartanak.

December 24-én 15 órakor pásztorjáték, 24 órakor éjféleli mise.

December 31. az este 6 órai szentmise keretében év végi hálaadás.

A Felső-Krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja
I. évfolyam, 1. szám 1997 advent

Szerkesztik: Babics Balázs, Béres György, Müller Ferenc, Schimmer József, Szerdahelyi Csongor, Vasdinnyey Miklós
Ötleteiket, észrevételeiket, várjuk a sekrestyében e célra elhelyezett dobozba.